

От президент
Дитер Ф. Ухтдорф

Втори съветник в
Първото президентство

Да се целим в центъра

Наскоро наблюдавах група от хора, които тренираха стрелба с лък. Само като ги гледах, ми стана ясно, че ако наистина искаме да се научим как да владеем стрелата и лъка, са необходими време и тренировки.

Не мисля, че можете да постигнете репутация на напреднал стрелец, ако стреляте по празна стена и после рисувате мишени покрай стрелите. Трябва да усвоите изкуството да улучвате мишената и да стреляте точно в центъра.

Рисуване на мишени

Първо да стреляме и след това да рисуваме мишена може да изглежда малко абсурдно, но в други обстоятелства понякога ние постъпваме точно по същия начин.

Като членове на църквата, имаме склонността да се придържаме към дадени евангелски програми, теми и дори учения, които ни изглеждат интересни, важни или приятни. Изкушавани сме да рисуваме мишени около тях, мислейки, че така се стремим към същността на Евангелието.

Това е много лесно да се направи.

През годините сме получавали отлични съвети и вдъхновение от Божиите пророци. Също получаваме насоки и разяснения от различни публикации, ръководства и наръчници на Църквата. Лесно бихме могли да изберем своята любима тема от Евангелието, да

нарисуваме центъра на мишена около нея и да сме убедени, че сме открили същността на Евангелието.

Спасителят разяснява

Това не е проблем само днес. В миналото религиозни водачи са прекарвали голяма част от времето си в подреждане, оценяване по значимост и разискване кои от стотиците заповеди са най-важни.

Един ден група от религиозни учени се опитват да въвлечат Спасителя в спора. Те Го молят да каже какво мисли по проблем, по който малко хора биха били на едно мнение.

Те Го питат: „Учителю, коя е най-голямата заповед в закона?“

Ние всички знаем как отговаря Исус: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум“.

Тази е първа и най-голяма заповед.

А втора, подобна на нея, е тази: „Да възлюбиш ближния си както себе си“.

На тези две заповеди се крепят целият закон и пророците¹.

Обърнете внимание на последното изречение: „На тия две заповеди се крепят *целият* закон и пророците“.

Спасителят не само ни показва целта, но също определя къде точно е центърът.

Да улчим целта

Като членове на църквата ние сключваме завет да вземем върху си името на Исус Христос. От това се подразбира, че ще се стараем да учим за Бог, да Го обичаме, да израстваме във вярата си в Него, да Го почитаме, да вървим по Неговия път и да бъдем непокланитими в свидетелството си за Него.

Колкото повече научаваме за Бог и чувстваме любовта Му към нас, толкова повече осъзнаваме, че безпределната жертва на Исус Христос е божествен дар от Бог. Божията любов ни вдъхновява да вървим по пътя на истинско покаяние, който води към чудото на прощката. Този път ни помага да изпитваме по-голяма любов и повече състрадание към хората около нас. Ще се учим да виждаме отвъд етикетите. Ще устояваме на изкушението да обвиняваме или съдим другите за техните грехове, слабости, недостатъци, политически възгледи, религиозни убеждения, националност или цвят на кожата.

Ще виждаме всеки, с когото се срещаме, като чедо на нашия Небесен Отец, като наш брат или наша сестра.

С разбиране и любов ще помагаме на околните, дори и онези, които може да не ни е особено лесно да обичаме. Ще скърбим с онези, които скърбят и ще утешаваме онези, които се нуждаят от утешение².

Ще осъзнаем, че няма нужда да се торМОЗИМ, защото не можем да решим коя е истинската цел на Евангелието.

Двете големи заповеди са целта. На тия две заповеди се крепят целият закон и пророците³. Като приемем това, ще можем да разберем точно колко важни са всички останали добри неща.

Ако нашите стремежи, мисли и усилия основно са насочени към това да израстваме в любовта си към Всемогъщия Бог и в това да отваряме сърцата си за другите, ще можем да знаем, че сме открили правилната цел и се стремим точно към центъра – да ставаме истински последователи на Исус Христос.

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 22:36–40.
2. Вж. Мосия 18:9.
3. Вж. Матей 22:40.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Преди да споделите това послание, можете да изпеете „Господ Исус обича Своите чеда“ (Химни, № 75). Можете да насърчите тези, които посещавате, да помислят какви са „мишените“ в живота им. Можете да обсъдите начини, по които могат да са сигурни, че двете велики заповеди – да „възлюбиш Господа, твоя Бог“ и да „възлюбиш ближния си, както себе си“ (Вж. Матей 22:37, 39), винаги насочват техните действия. Можете да споделите конкретни начини, по които сте съсредоточавали своя собствен живот върху Христос и да споделите свидетелство как това ви е благославяло.

МЛАДЕЖИ

Усмивката може да има значение

Президент Ухтдорф определя две цели, към които да се стремим в действията си: да възлюбим Бог и да възлюбим ближните си. Но понякога не е толкова лесно да обичаме другите. През живота може да има моменти, когато ви е трудно да сте в добри взаимоотношения другите, може някой да ви е наранил или да ви е трудно да общувате или да се разбирате с някого. В такива моменти се опитвайте да си спомняте любовта, която сте получавали от приятели, членове на семейството, Небесния Отец и Исус Христос. В тези ситуации си спомняйте си за радостта, която сте изпитвали, и се опитвайте да си представяте какво би било, ако всеки имаше възможността да чувства такава любов. Спомняйте си, че всеки е дъщеря или син на Бог и заслужава както Неговата, така и вашата любов.

Помислете си за конкретни хора от живота ви, с които ви е било трудно да се разбирате. Споменавайте ги в своите молитви и молете Небесния Отец да ви помага да изпитвате по-добри чувства към тях. Скоро ще започнете да ги виждате както Той ги вижда – като едно от Неговите деца, което заслужава любов.

След като сте се молили, направете нещо мило за тях! Можете да ги поканите на дейност в Църквата или да излезете с тях като приятели. Предложете да им помогнете със задачите им у дома. Дори можете

само да кажете „здравей“ и да им се усмихнете.
Малките неща могат да доведат до голяма промяна в живота и на двама ви!

ДЕЦА

Право в целта!

Президент Ухтдорф сравнява Евангелието с тренировка за стрелба в цел. Трябва да се съсредоточаваме над най-важните неща. Двете най-големи заповеди са да възлюбим Бога и да възлюбим ближния си. Ако се съсредоточаваме над тези две неща, можем винаги да улучваме право в целта!

Начертайте голяма мишена на лист хартия.
Помолете родител да ви прочете дадения по-долу списък. Ако точка от списъка е нещо, което ни помага да показваме любовта си към Бог и другите, тогава го напишете или нарисуйте в средата на мишената.

- Споделяне на играчките
- Открадване на близалка
- Ходене на църква
- Наричане на някого с груби думи
- Молитва
- Прегръщане на някого
- Спорове с братя и сестри

Целта на Обществото за взаимопомощ

С молитва изучавайте този материал, като търсите вдъхновение, за да прецените какво да споделите.

вяра, семейство, взаимопомощ

Целта на Обществото за взаимопомощ е да „подготви жените за благословиите на вечния живот“ – казва Линда К. Бъртън, обща президентка на Обществото за взаимопомощ¹. Чрез вяра, семейство и взаимопомощ ние изпълняваме своята „съществена част от делото“².

Обществото за взаимопомощ действа „в материален и в духовен план“ – казва Керъл М. Стивънз, първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ. „Това са правила жените по времето на Спасителя и ние продължаваме да правим същото“³.

Поглеждайки самарянката при кладенеца, която оставя стомната си и тича да каже на другите, че Исус е пророк, (вж. Йоан 4:6–42) или Фива, която радостно служи на околните през целия си живот (вж. Римляните 16:1–2), виждаме примери за жени от времето на Исус, които са били дейни в стремежа си да идват в Христа. Той е

този, който ни показва пътя към вечния живот (вж. Йоан 3:16).

Поглеждайки към нашите сестри-пионери в Наву, Илинойс, събрани в дома на Сара Кимбъл през 1842 г., за да положат основите на своята организация, виждаме осъществяването на Божия план за организиране на Обществото за взаимопомощ, като се следват принципите на свещеничеството. След като Илайза Р. Сноу пише устав, пророкът Джозеф Смит го преглежда. Той осъзнава, че Църквата не е била напълно организирана, преди жените да бъдат организирани. Той казва, че Господ е приел техните приношения, но че има нещо по-добро. Той казва: „Ще организирам жените под ръководството на свещеничеството и по негов образец“⁴.

„Обществото за взаимопомощ не е просто поредната група жени, които се опитват да правят добро в света. То е нещо различно. То е „нещо по-добро“, защото

е организирано под ръководството на свещеничеството. Организирането му е стъпка в разкриването на Божието дело на земята“⁵.

Допълнителни стихове от Писанията и информация

Учение и завети 25:2–3, 10; 88:73; reliefsociety.lds.org

БЕЛЕЖКИ

1. Линда К. Бъртън, цитирана от Сара Джейн Уивър, „Relief Society Celebrates Birthday and More March 17“ *Church News*, 13 март 2015 г., news.lds.org.
2. Линда К. Бъртън, цитирана от Уивър, „Relief Society Celebrates Birthday“.
3. Карол М. Стивънс, цитирана от Уивър, „Relief Society Celebrates Birthday“.
4. Джозеф Смит, в *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., с. 11–12.
5. *Daughters in My Kingdom*, с. 16.

Обмислете следното

Как Обществото за взаимопомощ помага жените да изпълнят дадената им от Небесния Отец божествена роля и ги води към вечен живот?